

6. sz. (június). *Dr. Padányi-Frank Antal* a tanítóképzés és a működő tanítók egymáshoz való viszonyáról ír s beszámol annak a 2 körkérdésének eredményéről, amiket a körzeti isk. felügyelőkhez intézett s amelyek arról szólnak: 1. Hogyan küzdöttek le a tanítói működésük során felvetődött nehézségeket? 2. Tanítói munkásságom mely részét tartom legértékesebbnek. A feleletekből kiderül a tanítók hivatás-szeretete, nemes érzülete, kitűnik a továbbképzésükben mutatkozó sok nehézség, a következetes önevelés szükségének hangsúlyozása. A tanítók a maguk munkájának igazi tengelyét a nép és gyermek nevelésében látták, ezt figyelembe kell vennünk a magunk tanítónevelő munkájában. *Csekő Árpád* a készülő V. osztályos mennyiség-tani könyvtől azt várja, hogy vegye tekintetbe a működő tanító szükségleteit is. Tanításmenetének bemutatásával jelzi mindazt a sok követelményt, aminek az új tankönyv tartozik majd megfelelni.

Dr. Juhász Béla.

Iskola és Élet. I. 1936—37. 1—2. sz.

Kemenes Illés (*Ami az 1935:VI. tc.-ben még benne van*) szerint a tanügyi igazgatásról szóló törvényben olyan értékek vannak, amelyeknek magvalósi tása pedagógiai szempontból nagy nyereséget jelent, ha a benne rejlő lehetőségeket valóra váltjuk. Megdönti az egyes iskolafajok különállását, közelebb hozza az iskolai fel-sőbbiséget az élethez. Mindezek máris tapasztalható és elvárható jó hatása. *Juhász Béla* (*A népiskolai tanító ereje*) a népoktatási körzeti iskolafelügyelők számára ki-adott Utasítás bevezetésének következő mondatából indul ki: „Az iskolai munka tengelyébe állított nemzetnevelés eredményessége személyi erőknön, személyi képes-ségeken múlik“. Elemzi ezzel kapcsolatban a nemzetnevelés, nemzeti nevelés és nem-zetté nevelés fogalmait, s azokat az alkalmakat, amelyek a nevelés egyes mozzana-taiban a tanító erejét követelik. Arra a kérdésre, hogy *Hogyan lehet az iskolafel-ügyelet erőforrása a tanítói és tanári munkának*, hat különböző iskolánál működő tanító és tanár *Zalai Ernő, Sulyok Kálmán, Simon Ferenc, Csapodi Vera, Radák Olga és Zibolen Endre*) keres választ, megvilágítva a kérdést mind az elemi, mind a polgári, mind pedig a leány- és fiúközépiskola szempontjából.

Németh Imre értekezését (*A faj és nemzet fogalmának kapcsolata a mi szem-pontunkból.*) a következő mondatral fejezi be: „... nincs ma nemzet Európában, amely a népek egyetemes boldogulására irányuló küzdelemnek akkora tradícióira hivatkozhatik, mint éppen a magyar nemzet. Ő hordozhatja ma legtöbb joggal a faji gőgök romboló és pogány fanatizmusa ellen a keresztes hadjárat európai lobo-góját. „Nagyobb cikkek még: *Tóth Aurél, A földrajzi helyesírás és a földrajzi nevek helyes írása; Balás-Piri László, A magyar történeti festészet.*

3—4. sz.

Mitrovics Gyula, Neveljünk vagy tanítsunk? c. cikkének értelme: „... nem helyes a kérdés illetően felállítása... Az igazságot egy apodiktikus forma fejezi ki: neveljünk és tanítsunk; vagy még helyesebben: tanítással neveljünk!“ *Az erkölcsi nevelés követelményei és lehetőségei*, címmel három gyakorlati nevelő v. *Széky Pál, Sáfrány István, Masszi Ferenc* számol be részletesen arról, hogyan és milyen esz-közök és eljárások alkalmazása által tud és kíván megfelelni e követelmények-nek a népiskola, a polgári iskola és a gimnázium. Egy róm. kat. tanítóképző-inté-zeti tanár a tanítványaival végzett közös munkáról számol be (*Hogyan jött létre a mai intézetünk szemléltető képanyaga*). Nagyobb cikkek még a következők: v. *Széky Pál, Kirándulások a lélekélményítés szolgálatában; Berky Imre, Tömegek és vezérek; Pálosy Éva, Az olasz ifjúsági irodalom.*

tb: